

Væl eydnað venjingarkvøld

Gleðin yvir væl eydnaðan dyst má ikki fáa nakran at gloyma, at hetta var ein feridystur ímóti einum donskum botnliði

Føroyar-OB 2-2 (1-1)

0-1:

1-1: Kári Reyheim (50. min.)

1-2:

2-2: Jens Erik Rasmussen (56. min.)

Antin tað var avtalað við OB ella ikki, er óvist: í hvussu er fekk landsliðið fyrrakvøldið høvi til at royna sínar defensivu eginleikar.

Tað var OB, ið hevði bóltin mest, og trýstið føroyska liðið oman í egnan brotsteig. Og lat tað verða sagt straks, at tað var ikki ofta, at danska liðið megnaði at spæla seg

ígjøgnum føroysku verjuna, tá hon var komin upp á pláss.

Væl skipað verja

Føroyska verjan arbeiddi sera væl í breiddini, og fyri tað mesta eydnaðist at fáa OB at spæla tvørtum ella aftureftir. Flytingarnar í verjuni - m.a. markerings-umbytingarnar - riggaðu væl, men tað var í so

ofta, at Ib Mohr Olsen og Mikkjal Danielsen fóru út í síðurnar.

Tá tað er sagt, so skal eitt avgerandi 'men' leggjast afturat. OB hevur stórar trupulleikar í løtuni og liggur í botninum í donsku kappingini. Mest verður tosað um skoringstrupulleikar, men í stóran mun er orsøkin, at liðið ikki megnar at spæla seg til móguleikar.

Fáar avbjóðingar

Hetta skal eisini havast í huga, tá føroyska verjuvrikið verður metti: tað var sera sjáldan, at OB gav

verjuni veruligar avbjóðingar í dýpdini, - vit sóu lítið til knappar gjøgnum-brotsdriblingar, langskot ella 1-2' avleveringar í gjøgnum verjuna; at OB-leikararnir helst hava aftra seg nakað á graslíkinum av ótta fyri at koma til skaða í einum feridysti skal helst takast við í metingina.

Avgerandi trupulleiki

Treyðugt so, OB slapp nakrar ferðir ígjøgnum í síðunum. Men eyðkent fyri flestu av hesum gjøgnum á síðunum. Men

eyðkent fyri flestu av hesum gjøgnumbrotum var, at verjan var ikki komin upp á pláss ella tað, sum verri var: at OB-leikararnir vórðu taklaðir ov langt frammi ella ov úðliga.

Spurningurin er, hvussu verjan roynist, tá hon fær skjótari uppspæl sum avbjóðing. Her verða óivað stórir trupulleikar, ikki minst tí at markeringarnar á miðvøllinum ikki eru nóg fastar í fyrstu kontrafasuni hjá mótpartinum, - t.v.s., meðan okkara egna verja skal skipa seg. Hon kemur í nógv størri mun at verða noydd at ganga frá, fáa vit ikki tátta í á hesum øki, - tað gongur ímóti Silkeborg, OB og Heltlandi, men valla ímóti Danmark og hinum, sum hava brúk fyri málum í eini EM-kapping.

Álopið stóran týðning

Annars var tað gleðiligt, at allir leikarar vóru 100 % stríðshugaðir og at hvørki kondición ella konsentración fullu sum dysturin leið.

Kári Reyheim. Tað er trupult at fáa bóltin av honum, men lætt at byrgja upp fyri liðnum, hann spælir við: tað er nóg mikið at konsentrera seg um hann

Mynd: hilmur jan

So var tað álopsleikurin, sum ikki er minst týðandi, hóast vit koma at spæla verjuleik í øllum EM-dystunum. Álopið skal ikki bara spæla við autoriteti í sínum beinleiðis málatsóknum, so tað veruliga er ein hóttan; nei, tað er minst líka so umráðandi, at tað spælir við autoriteti, tá tann beini vegurin til málið er avbyrgdur: tá skal álopið kunna varðveita bóltin, fáa miðvøllin við o.s.fr., so verjan fær eitt andarhald.

Avgerandi trupulleiki

Og her vantar nógv í. Í fyrsta lagi tykist útspælið frá verjuni - kanska serliga vongverjunum - at verða merkt av óttanum